

Macron, un president d'ampli espectre

«Tot i que alguns podem pensar que són dues versions de la dreta, Macron i Le Pen representen dues mirades a la complexitat social de França»

França viu, per segona vegada unes eleccions presidencials on un dels candidats a presidir la República veïna és una representant de l'extrema dreta i entorn de l'altre candidat s'aglutina un vot molt divers, bona part del qual és de rebuig a Marine Le Pen i tot el que representa. Tot i que alguns podem pensar que són dues versions de la dreta, representen dues mirades a la complexitat social de França i una versió molt oposada en la seva mirada al paper internacional, als problemes globals i als aliats internacionals que s'han de trenar des de l'Elisi.

Macron representa el gran aliat d'Alemanya per a consolidar una Unió Europea cohesionada, que unifiqui més polítiques. Mentre que Le Pen veu la dilució en els principis europeus, la catàstrofe per a França que, segons ella, retornaria a la seva grandesa si decidís pensant només en ella mateixa. Per exemple, la proposta de relació amb el govern de Putin és radicalment diferent.

El paper internacional de França no és intranscendent si tenim en compte que, essent l'única potencia nuclear dels 27 estats, és per aquesta raó l'únic estat de la UE amb veto en el Consell de Seguretat de l'ONU i els anomenats ?territoris d'ultramar? li dona un paper geopolític a diferents indrets del planeta.

Le Pen no vol saber res del multilateralisme i les cessions de sobirania a la UE i dinamitaria els tractats com ara Schengen sobre la lliure circulació de persones en les fronteres intraeuropees. Els comentaris de Le Pen sobre Alemanya i la seva política migratòria són verinosos. En un dels estats més multiculturals, multirracials i multireligiosos de la UE, ha viscut una campanya presidencial on la ciutadania que professa la religió islàmica ha estat la diana de desconsideracions que, encara que guanyi Macron, seguirà sentint-se ferida i rebutjada.

Per aquesta raó, al nord de França, amb un teixit industrial en crisi i algunes poblacions amb un 40% de població musulmana, Le Pen, i en la primera volta el singular candidat Zemmour, que tot i els seus orígens algerians, ha intentat seduir l'anomenada ?burguesia patriòtica?, i en les seves expressions més radicalment xenòfobes i obsessivament identitàries, va aconseguir centrar a la representant del Front Nacional.

Les eleccions presidencials franceses mai havien creat tanta expectativa i això és signe que una part de la ciutadania europea sap que la distorsió que provocaria l'extrema dreta en l'Elisi posaria en risc el projecte europeu, en un moment que la seva posició de defensa d'Ucraïna ha estat un exemple de la unitat desitjada.

Tots els sondejos donen guanyador a Emmanuel Macron, però és difícil saber quines fraccions de vot acumula. Ara és el representant de l'esquerra i del centre, també d'una part de la dreta. Això vol dir que l'adversari a batre és poderós i perillós.

Novament, si d'aquí a cinc anys l'extrema dreta segueix acumulant suports, serà millor que tot l'arc polític que avui representen els suports a Macron es posin a treballar per resoldre problemes socials. A l'extrema dreta se la guanya solucionant els problemes socials dels quals s'alimenta. Aquesta és la gran coalició que ha de treballar de valent en els barris més pobres on el populisme va a buscar vots, posant en risc la cohesió social.